

Finalment, la visita del papa...

Dv, 8/10/2010 per Laia de Ahumada

[Paraules des del silenci](#)

M'havia proposat seriosament no escriure res sobre la visita del papa, i ara, vés per on, la ploma fa de les seves i em trobo escrivint sobre aquesta «dixosa» —preneu l'accepció del mot com més us convingui— visita. El que sento és una tensió entre l'avorriment pel tema i la necessitat de trencar el silenci amb un crit de «ja n'hi ha prou!», encara que només sigui per ser coherent amb mi mateixa, i per fer sentir la veu d'aquells i d'aquelles a qui mai no interessa escoltar. En Jordi Llisterra, en el seu [article](#) del bloc «Això del papa ens sortirà barato» diu: «accepto les crítiques al cost dels viatges del papa si provenen **d'uns principis íntegres i puristes**, i no senzillament del fet que sigui un viatge del papa». Doncs, aquíestic jo, Jordi.

Només he llegit els titulars que parlen de xifres astronòmiques, que d'altra banda entenc que són les que necessita un cap d'estat per bellugar-se per aquests mons de Déu. Bé, de fet em diuen que ho he d'entendre, però no ho aconsegueixo, mai no he entès que un polític a qui jo pago de la meva butxaca perquè estigui al servei dels ciutadans, per exemple, no pugui viatjar amb metro com ho faig jo i hagi de dur un servei de seguretat, mentre tantes persones voluntàries i professionals que treballen amb col·lectius de risc trobin la cosa més normal del món sentir-se amenaçades de mort i siguin capaços de capejar les situacions de violència només amb la bona voluntat.

I si no entenc que un polític tingui més prerrogatives de les que puc tenir jo o un altre, encara entenc menys que el papa en tingui cap. I no només no ho entenc, sinó que m'indigna — tot i que no em sento indignada, perquè ja fa temps que vaig deixar d'indignar-me per no perdre les forces. No entenc, tal com deia en l'article «El somni de Noé», que a la institució eclesial li costi tant compartir, que sigui capaç de demanar un esforç econòmic als seus fidels per costejar la visita del papa i no sigui capaç d'obrir les portes de casa seva de bat a bat per acollir als més pobres, tal com demanava Joan Pau II a la carta apostòlica *Novo Millennio Ineunte*: «Hem d'actuar de tal manera que els pobres se sentin, en cada comunitat cristiana, com a casa. No seria aquest estil la presentació més gran i eficaç de la Bona Nova del Regne?». Es diu que, potser, com a record de la visita del papa a Barcelona, potser hi haurà algun gest de solidaritat cap a la nostra ciutat, tal com va passar amb la celebració del Congrés Eucarístic...

Mireu, a aquestes alçades només desitjo una cosa ben senzilla: que, com és habitual en aquests casos, els serveis de neteja dels carrers per on ha de passar la comitiva del papa, almenys no escombrin també les persones sense llar que hi dormen, que no els desapareguin els cartrons ni les mantes i que els estalviïn el neguit d'haver-se de buscar la nit. Això m'importa més que no pas que el papa els vegi, tot i que no estaria de més.